

DINGSDAG 26 JANUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke
plaatsing.

De Europese hoofdmagten bij den aanvang van 1841.

(Zie no. 1, 2, 6, 12.)

RUSLAND.

Ruslands magt is groot, maar ook vaak overdreven voorgesteld. In den oorlog moge zoodanige overdrijving somwijlen dienstig zijn, om de wederpartij te verschrikken; doch in den vrede, als men tijd genoeg heeft om te overwegen, wekt zij mistrouwen en maakt den vijand vrienden. Hoe magtig Rusland thans ook zijn moge, veel magtiger nog zou het wezen, bijaldien het niet deels door die overdrijving, deels door onhandige pogingen om het sympathie te wekken, zoo veel antipathie waren gewekt. Rusland heeft geen enkelen natuurlijken bondgenoot, behalve, in sommige gevallen en voorwaardelijk, Frankrijk.

Nogtans is de magt, welke Rusland uit zich zelf put, zeer groot. Vooreerst steunt die op een sterk, ofschoon nog wat barbaarsch nationaal gevoel. Het Russische volk is talrijk, eensgezind, der regering onbepert toegedaan, gehoorzaam en trouw in den vrede, verdurend en moedig in den strijd.

Ook zonder politieke beschaving genieten de Russen een der grootste voordeelen welke aan eene natie als zoodanig te beurt kunnen vallen, eenheid en onafhankelijkheid naar buiten. Niemand denkt er aan, de natie te willen verdeelen. Hof-revolutiën ontbinden de eenheid des staats niet. Burgerkrijg en vreemde overheersching, die beschaafder natieën zoo bekend en heilloos geworden zijn, bleven den Russen sinds eeuwen vreemd. Daarentegen leerden zij zich beschouwen als heeren der naburige natieën.

Maar een groot voordeel ontbreekt de Russische natie, het zedelijke gezag, de bekwaamheid om niet alleen door fysieke wapenen, maar ook door iets edelers te imponeren. Daarom mist zij alle sympathie bij andere volken. Beschaafder bevolkingen, die het denkbeeld onverdragelijk zijn, zich aan haar te onderwerpen, en zelfs de barbaren van den Kaukasus worden, persoonlijk tegenover de Russen gesteld, die door dien hooger geest- en ziel-adel overwonnen, dien hunne voorvaders eens bij het leger van den grooten ISKANDER bewonderden. Dit gebrek is dan ook de voorname reden welke eene verzoening der stamverwante Polen onmogelijk maakt. Eindelijk hangt daarmede eene zekere innerlijke zwakheid der Russische legerbenden samen, die zich, in weerwil van al hare dapperheid en opoffering, toch menigmaal, zelfs in den strijd met minder talrijken vijand, verried.

In het militaire zoowel als in het civiele bemerkte men in den laatsten tijd eene toenemende afgunst der nationaal-Russen van de buitenlanders, welke men onder de zwakheden der Russische monarchie zou kunnen tellen en die van wege de Russen eene politieke dwaasheid is. Of de generaals en hooge ambtenaren geboren Duitschers, Franschen, Polen of Russen zijn, doet niets ter zake; de vraag is: of zij de Russische belangen trouw en met bekwaamheid

dienen. Dat dit het geval is, hebben zij meermaalen bewezen. De Rus behoorde er trots op te zijn dat vreemden hem dienden. Zijne afgunst treft vooral de Duitschers; doch OSTERMANN, MUNNICH waren Duitschers, KATHARINA II was eene Duitse, — en hebben zij niet alles gedaan om Rusland groot en magtig te maken, en deswege hun eigen vaderland geheel ter zijde gezet. Hoe veel prijs, en te regt, stelde NAPOLEON er niet op, dat mannen van talent uit alle natieën hem dienden, en hoezeer werd Frankrijks roem daardoor niet bevorderd! In hetzelfde geval verkeert Rusland. Daarbij komt nog dat het Slavische gedeelte der bevolking in het Russische rijk niet homogeen is. Eene zamensmelting der Polen, b. v. met de Russen, laat zich niet door eene ukaze bewerkstelligen.

De magt des geloofs is de tweede sterke steun van den Russischen staat. De czaar is tevens patriarch; de kerkelijke magt is met de staatsmagt vereenigd. De popen, van alle aristocratische aanmatiging verwijderd, gehoorzamen den keizer onbepaald. Geleerde theologen, die scheuring veroorzaken of door ijdele sofismen ongelooft kweken, vindt men in de Russische kerk niet. Het volk is vroom, gelooft zijne popen op hun woord, vraagt en vit niet, en beschouwt den wil des keizers als Gods wil. Eene hoedanigheid slechts ontbreekt dezer kerk even als der natie, de gaaf om naar buiten te imponeren en sympathie te wekken. Ten hoogste vermag zij dit ten aanzien der Grieksche geloofsgenooten in het niet Russische zuiden.

Ook uit zijn politisch beginsel put Rusland, vooralsnog, een gedeelte zijner groote magt. Het is de eenige staat die de autocratie geheel onbepert handhaaft, en binnen wiens onmetelijke grenzen een eenige wil, zonder wederspraak eener oppositie, ja zonder aanmerkingen van ook maar beraadslagende lichamen gebiedt. Al zijne middelen zijn in eene hand geconcentreerd en staan ter oogenblikkelijke beschikking. De uitgestrektheid des rijks is het alleen, waardoor de volvoering van een besluit eenigermate vertraagd wordt. Het stelselmatig volhouden van het beginsel der legitimiteit en onbepaalde regeringsmagt maakt buitendien alle vreemde regeringen, die hetzelfde beginsel huldigen, doch niet zonder moeite en gevaar handhaven kunnen en deswege een steun van buiten behoeven, tot Ruslands natuurlijke vrienden, of misschien liever cliënten. Zien regeringen zich in het naauw gebragt door volkspartijen, door eene sterke oppositie, — zoo verwachten zij hulp van Russischen invloed, van diplomatische tusschenkomst, en men rekent, in het ergste geval, op eene veilige wijkplaats in Rusland. Daarnaar te oordeelen zou Rusland veel natuurlijke bondgenooten hebben. Maar het beginsel is minder vermogend dan het belang, en juist de regeringen, die, ten aanzien van het absolutistisch beginsel, het meest met Rusland overeenkomen, hebben een belang, hetwelk met het Russische strijdt, zijn naburen, en, in zoop ver zij er sterk genoeg toe zijn, natuurlijke mededingers van Rusland, of vreezen, voor zoop ver zij aanmerkelijk zwakker zijn, hare

zelfstandigheid onder Russischen invloed te verliezen. Frankrijk, daarentegen, heeft, wel is waar, menig belang met Rusland gemeen, maar juist in Frankrijk heerscht een tegenovergesteld staatsbeginsel, het constitutionele, men mag bijna zeggen het democratische. Gevolgelyk trekt Rusland slechts betrekkelijk zijne binnenlandsche politiek van zijn staatsbeginsel groot voordeel, minder betrekkelijk zijne buitenlandsche politiek. Gelykdenkende regeringen sympathiseren slechts zeer voorwaardelyk met Rusland, en behouden zich steeds hare belangen voor. Bij alle niet Russische volken, echter, die, schier zonder uitzondering, zelfs in absolute monarchieën, meer vrijheid genieten dan het Russische volk, vindt het Russische beginsel juist daarom geen bijval.

De materiële belangen des rijks worden door de Russische regering zeer ijverig bevorderd, doch slechts voor zoop ver haar prohibitief stelsel naar buiten zulks gedooft. Dienaangaande huldigt zij nog de oude grondstellingen, en het mag wezen dat die in Rusland, hetwelk in zich zelf eene groote markt oplevert, toepasselyker zijn dan in kleine staten. Ook zijn de verhoudingen der consumtie bij de massa der Russische bevolking niet dezelfde als in andere staten, waarin men een talrijken en beschaafden middelstand vindt. Intusschen werkt het Russische weringsstelsel nadeelig op zijne buitenlandsche betrekkingen, en voedt innige antipathieën juist bij zijne naaste bureu. Doch hier mag, om Ruslands behendige politiek niet misschien onregt te doen, niet worden verzwegen, dat Ruslands strenge tolleren, ten aanzien zijner naburen aan de Oostzee, wel berekend konden zijn om hen eene innige vereeniging met Rusland te doen wenschen, welks uitgestrekte markt alzoo op eenmaal voor hen zou zijn opengesteld.

Zeker echter is het dat Rusland naar eene groote uitbreiding van zijnen handel in de Middellandsche zee streeft, en dat het bezit der Dardanellen uit het oogpunt der materiële belangen voor hetzelfde niet minder wenschelyk zijn moet, dan uit dat der militaire. Zoo lang het de Dardanellen niet bezit, heeft het, gelyk keizer ALEXANDER reeds zeide, den sleutel van zijn eigen huis niet.

Na de ware bronnen der Russische magt op haren eigen grond en bodem te hebben beschouwd, willen wij in het volgende nommer nog een oog werpen op zijne buitenlandsche betrekkingen, op de middelen die het nog van buiten ten dienste staan, en tevens op de hindernissen, die zich tegen verdere uitbreiding zijner magt voordoen.

Buitenlandsche berichten.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 13 jan. Den 6ten dier maand, zijnde het Russische kerstfeest, was er tot viering daarvan, alsmede tot heringang van Ruslands bevrijding in 1812, eene groote parade gehouden in de zalen en in de portretten-gallerij der Russische generaals uit de jaren 1812, 1813 en 1814, op het keizerlijk winterpaleis. Dit gebrek aan manschappen met gedroogde vaten van 1812 - 1815 nam de 1815 die den Russischen Turkschen en Poolen te log kisten medegebragt.

deel aan die parade. De keizer ging de geleerden der in de zalen geschaarde troepen langs, en hoorde daarna met de keizerlijke familie de mis in de groote kerk van het winterpaleis. (Pr. St. Z.)

ZWITSERLAND.

Wallis. Ook in dit kanton hebben er, volgens den *Echo*, ongeregelde plaatsen gehad. Te Naters is de president *Carlen* in zijn eigendom gekrenkt; men heeft eenige stukken van zijn vee verminkt. De schulden verklaarden daarna zich gewapender hand tegen de nasporingen der politie te zullen verzetten. De staatsraad heeft den vice-president van den grooten raad als commissaris der regering naar Naters gezonden, » om onderzoek te doen naar het gebeurde en de noodige maatregelen tot herstelling der orde te nemen. » (Köln. Z.)

Van de Zwitsersche grens, 15 jan. Wat sinds jaren te voorzien was, is eindelijk gebeurd: het is in Zwitserland tot een burger- of veeleer tot een godsdienst-rijg gekomen. Moge men al verzekeren dat de katholieken te Aargau en Solothurn reeds weder bedwongen, of gelijk sommigen zich uitspreken, tot rust teruggekeerd zijn, — zoo mag toch de strijd niets minder dan als geëindigd worden beschouwd; het laat zich integendeel aanzien dat hij spoedig op grooter schaal en met verdubbelde hevigheid weder uitbreken zal, naardien het voor de katholieken levensvragen, ja in den eigenlijken zin, hun bestaan geldt. (Frank. C.)

DUITSCHLAND.

Betrekkelijk eene alliancie tusschen Rusland en Frankrijk, over wier mogelijkheid de Fransche bladen elken dag omstandiger spreken, behelst de *Hamburger Correspondent* een artikel uit Berlijn, waarin men leest: » Kan Frankrijk wel, in zijnen tegenwoordigen toestand, met zijne weinig gevestigde regering, met zijne straatoproeren, met zijne opbruiscende pers, met zijne dobberende partijchappen, — kan dit Frankrijk wel voor Rusland de ondersteuning van welgeordende, in hunne grenzen rustige en hunne vorsten toegedane staten opwegen? Kan Rusland wel, met zijne absolutistische strekkingen, Rusland waaraan de bevrediging van Polen nog eerst zoo kort geleden gelukt is, zich met Frankrijk verbinden, hetwelk dagelijks op het absolutismus smaalt en jaarlijks de integriteit van Polen proclameert? Men zege ons niet, dat de dreigende en overmagtig wordende positie van Engeland tot eene Russisch-Fransche alliancie noopt. Indien nu reeds Englands magt voor Rusland en Frankrijk te gevaarlijk is, zoo zouden de kabinetten van St. Petersburg en Parijs door hunne vereeniging al het overige Europa op de zijde hunner wederpartij doen treden. Een bondgenootschap tusschen Rusland en Frankrijk kan slechts ten behoeve van overeringen worden gesloten en is alzoo eene oorlogsverklaring tegen Duitschland en Engeland terens. Ook mag het in dat geval betwijfeld worden, of de mogelijke winst, aan de eene zijde de Rijn grenzen, aan de andere het bezit van eenige landstreken tot aan den Oder, het gevaar kan opwegen van een even mogelijken ongunstigen uitslag en het gewisse verlies van rijke koloniën (?) en onherstelbare vloeten. »

ENGELAND.

Londen, 21 jan. Hare Majesteit is voornemens in persoon het parlement te openen. Heden is er wederom een kabinetsraad gehouden, in welken de inhoud der troonrede bepaaldelijk is vastgesteld. De ministers komen in Londen aan, om aansaanden dingsdag de opening van het parlement te kunnen bijwonen.

— In *the Morning Advertiser* leest men het volgende: — Bij het overlijden van den heer *Kenney* meende men op te merken, dat de dood ten gevolge van vergiftiging had plaats gehad. Zijne weduwe werd van deze misdaad beschuldigd, en indien men aan de openbare meening wil geloof hechten, zou deze vrouw eene *Lucretia Borgia* zijn; men beticht haar zes mannen te hebben vergiftigd.

Zie hier eenige bijzonderheden, die wij omtrent deze vrouw hebben ingewonnen. Zij werd te New-Portland geboren, en is *Hannah Hanson* genaamd. Zij ontsproot uit eene achtenswaardige familie. Op haar 18de jaar was zij bijzonder schoon en welgemaakt, en werd voor het schoonste meisje van het dorp gehouden. Nog jong zijnde, gevoelde zij eenige genegenheid voor *W. Freeman*, die in de naburige stad woonde: hij bejegende haar met achting, en algemeen geloofde men, dat tusschen die beide personen een huwelijk zou tot stand komen.

De heer *Freeman* wijdde zich toen aan de studie der godgeleerdheid, en, volgens den wil van zijne ouders, moest hij zich naar een ver afgelegen seminarium begeven,

om aldaar zijne studiën te volbrengen. Door deze omstandigheid hielden de betrekkingen, die tusschen de beide jongelieden bestonden, op; doch onderhielden zij eene zeer drokde briefwisseling. Gedurende de afwezigheid van *Freeman*, deed zich eene andere partij voor miss *Hanson* op, de heer *Ward Witburns*, een rijk looijer uit Dover. Hij werd door *Hannah* wel ontvangen, veel beter nog door hare ouders, die gaarne bunne toestemming tot een huwelijk gaven. Gedurende 7 jaren leefde zij met haren man te Dover, en had drie kinderen bij hem ter wereld gebragt, die nog allen leven, en waarvan het meisje een voorbeeld van schoonheid is. Ten gevolge van ongelegenheden in den handel en andere omstandigheden, moest de heer *Witburns* met zijne familie Dover verlaten, en begaf zich naar Boston. Na een kort verblijf aldaar, werd mevrouw *Witburns* ingelicht, wegens sommige handelingen van haren man, en liet zich van hem scheiden. In 1832 ging zij in het huis van den heer *Karpp* logeren, alwaar zij voor de eerste maal den heer *Kenney* zag. Geene genoegzame middelen van bestaan voor haar gezin hebbende, werd zij modemaakster. Vernemen hebbende, dat haar broeder, die te Lowell woonde, ernstig ongesteld was, begaf zij zich, vergezeld van den heer *Kenney*, derwaarts. Haar broeder maakte haar bekend, dat de heer *Freeman*, die alsnu predikant was geworden, hartelijk verlangde haar te zien. Zij haastte zich bij hem een bezoek af te leggen, en, zoo als de lezer niet behoeft te twifelen, ontvlamde het vuur der eerste liefde weder in de harten der beide ende gelieven. Na het onderhoud keerde mevrouw *Witburns* met den heer *Kenney* naar Boston terug. Doch toen bestond er reeds eene neiging, om zich dikwijls naar Lowell te begeven; de heer *Kenney* vergezeldde haar meermalen, doch, ofschoon hij mevrouw *Witburns* zeer beminde, was het hem niet onbekend, welken medeminnaar hij had. Na dat eenige maanden waren verstreken, had er eene scheiding tusschen hen plaats, en weinig tijds daarna huwde zij den predikant *Freeman*. Na het huwelijk bezocht de heer *Kenney* haar zeer dikwijls, en werd als vriend des huiszes ontvangen. De jonggehewden leefden, gedurende een jaar, zeer gelukkig, toen de heer *Freeman* eindelijk overleed. Eenige maanden daarna begaf zij zich andermaal naar Boston, en rigtte een winkel op in Broomfield-street. De heer *Kenney* bezocht haar dikwijls, en als oude vriend zijn titel doende, gelukte hij haar, en leefde, in schijn, meer dan een jaar gelukkig met haar, toen hij stierf. Hetgeen na dezen dood volgde, is aan het publiek bekend. Het gerucht verspreidt zich, dat deze vrouw hare beide mannen heeft vergiftigd. Zij wordt ook beschuldigd, dat zij haren eersten man, den heer *Witburns*, heeft willen vergiftigen. Om daarvan zeker te zijn, schreef men aan den heer *Witburns*, die thans te Banger woont. Ook wordt zij beticht, dat zij den vader van den heer *Freeman* heeft vergiftigd. Om ten dezen opzichte de algemeene nieuwsgierigheid te voldoen, schreef men aan den broeder van den heer *Freeman*, die te Minut woont, welke geantwoord heeft, dat de beschuldiging slechts laster is, daar zijn vader ziekelijk was, en in de armen zijner familie den geest heeft gegeven, voor dat zijne schoondochter zich in zijn huis had bevonden. Deze zijn de bijzonderheden, die wij omtrent deze belangrijke zaak hebben ontvangen. Zonder het gevoelen van de justitie vooruit te willen loopen, gelooven wij, dat er groote waarschijnlijkheid bestaat ter gunste van de onschuld van mevrouw *Kenney*.

FRANKRIJK.

Parijs, 20 jan. Eergisteren heeft de minister van financiën, de heer *Humann*, eene wet voorgedragen, waarbij 450 millioenen worden bestemd voor buitengewone werken bij de departementen der bruggen en wegen, van oorlog en van marine. Dit bedrag zal door middel eener geldleening worden geligt. Van deze som zullen 228 millioenen worden besteed voor werken van openbaar nut, welker aanleg reeds bij de wet is bepaald. 162 millioenen zullen voor de vestingwerken worden besteed, welke alom in Frankrijk groote verbeteringen schijnen te behoeven. Het departement van marine zal 52 millioenen erlangen, grootendeels bestemd ter voltooiing van de beroemde zeevoering van Cuerbourg en het zee-arsenaal in deze haven. Om al deze werken tot stand te brengen, had men gerekend op een overschot van middelen, hetwelk alsnu aan de buitengewone wapeningen moet worden besteed.

Parijs, 21 jan. Eenige dagbladen schijnen te gelooven dat het door den admiraal *Mackau* te Buenos-Ayres gesloten traktaat de sanctie des kabinets niet zou erlangen. Dit is, naar thans de *Moniteur Parisien* verzekert, eene dwaling. Het traktaat zal stellig worden ge-

ratificeerd, ofschoon het ministerie enkele bepalingen in hetzelfde geenszins goedkeurt.

Parijs, 22 jan. In de zitting der kamer van afgevaardigden op gisteren zijn de discussiën geopend over het ontwerp van wet nopens de versterking van Parijs, nadat de minister van koophandel een ontwerp had voorgesteld, betrekkelijk het tractaat van handel, tusschen de gouvernementen van Frankrijk en de Nederlanden gesloten, hetwelk naar de bureaux is verzonden.

De heer *Golbery* was de eerste spreker. Hij verklaarde zich tegen het ontwerp, als strijdig met den nationaleu geest, met de veiligheid van het land, met het behoud der instellingen.

Daarna verkreeg de minister van oorlog het woord tot eene mededeeling van wege het gouvernement. Dien ten gevolge stelde hij voor: 1°. Een ontwerp van wet ter opening van een crediet van 1,549,000 franken, ten behoeve der gendarmerie; 2°. een ontwerp, betrekkelijk de ligting van 80,000 man der klasse van 1840; 3°. een ontwerp ten doel hebbende wijzigingen te brengen in de wet van 1832 op de recruterij. Dit laatste ontwerp heeft meer bepaaldelijk betrekking op de plaatsvervangijng en de militieraden; het bevat daarenboven de organisatie der reserve, en stelt voor, den militairen dienstdijd met een jaar te verlengen. De beraadslagingen werden vervolgens hervat en de heer *Just de Chasseloup Laubat* beklom de tribune en verklaarde zich in eene lange redevoering vóór het ontwerp. Na dezen trad de heer *de Lamartine* op. Met zijne gewone welsprekendheid verhief hij zich tegen het ontwerp. Hij zeide, onder anderen: De generaal *Paixhans* is mijn staatkundige vriend; hij heeft mij ingewijd in de geheimenissen zijner kunst; ik weet zeer wel, dat zijne stukken eene lading hebben van 5 ponden kruid, (de spreker had een oogenblik vroeger door een lapsus linguae gezegd, 100 pond); maar ik weet ook, dat zij de projectielen werpen op 3,500 meters, die alles vernielen, alles omverwerpen, en ik zeg, dat zulke werktuigen de wetten des oorlogs, de wetten der verdediging bijzonderlijk wijzigen, het gewigt der versterking van de hoofdsteden verminderen, tot niets terug brengen. Keizer *Frederik* zelf verklaarde in den zevenjarigen oorlog, dat de kracht van een rijk lag in de mobiele legers, niet in muren en vestingwerken. In onzen tijd bekommeren de legers zich niet meer over de vestingen; zij overstroomden dezelfde, vernietigen hen. Wat zij Parijs versterken in het denkbeeld van propaganda, van overheering; gij weet, waartoe die denkbeelden leiden: men gaat eerst naar Moscou en men gaat sterven op St. Helena. Hij bestreed vervolgens het aangevoerde voor het ontwerp uit de werken van *Vauban* en uit de gezegden van *Napoleon*, uit *Vauban* en *Napoleon* zelve, en trachtte in het breede aan te toonen, het gevaarlijke, het noodlottige, dat in het ontwerp ligt, voor de vrijheid binnen 's lands, voor de opinie naar buiten, en voor de welvaart van Frankrijk, en eindigde met te verklaren, dat hij het voorstel valsch keurde, en uit het oogpunt van tactiek, en van staatkunde, en van menscheit en van vrijheid.

— In de zitting van heden zijn de discussiën voortgezet. De heer *Carnot* vroeg het woord om zich te doen hooren tegen eene uitdrukking van den heer *Golbery*, in de vorige zitting, ten opzichte van zijnen vader. Hij beweerde, dat zulks uit *Walter Scott* was ontleend, eene zeer verdachte bron. De heer *Golbery* zeide zulks te hebben uit de *Sentinelle de l'armée* (gelach). De heer *Carnot* erkende, dat zijn vader geene permanente vestingwerken om Parijs wilde. De heer *Thiers* zeide later de ware opinie van den heer *Carnot*, den vader, te zullen doen kennen. Vervolgens spraken de heeren *Monnier de Sizeranne* vóór en *Pages* (de *l'Arrière*) tegen het ontwerp. De eerste verklaarde, dat Frankrijk gehoord en vernederd was geworden, en beantwoordde den heer *Gaugier*, die zeide, dat niet Frankrijk, maar zijne staatslieden vernederd waren geworden. De laatste (*Pages*) gaf de voorkeur aan vestingen op de grenzen en zelfs in het midden van Frankrijk, maar hij wil niet dat het lot des lands afhangt van de innamen of kapitulatie van Parijs. Na den heer *Pages* trad de maarschalk *Soult* op, om zijn gevoelen te ontwikkelen. Hij herinnerde hetgeen hij gedaan had in 1830 voor de reorganisatie des legers en de verdediging des lands. Wat hij toen verlangde, is openbaar: toen wilde hij Parijs omringen met een gordel van forten, en geenszins met een doorgaanden ringwal: wat hij toen verlangde, verlangt hij ook nu nog. Bij het vertrek van den post was de maarschalk nog sprekende.

— Al de legitimische dagbladen zijn gisteren (den 21) met eenen rouwrand in het licht verschenen, bij gele-

genheid der verjaring van den dood van *Lodewijk XVI.* In verschillende kerken heeft men plegtige godsdienst-oefeningen gehouden, vooral in die van *St. Germain l'Auxerrois* en *St. Thomas d'Aquin.*

— Ten gevolge van nieuwe ontdekkingen in de zaak van *Darmès*, hebben nieuwe arrestatiën plaats gehad, die een groot licht over de geheime genootschappen en derzelver aanvoorders beloven te zullen verspreiden; daardoor zal het proces weder voor eenigen tijd worden uitgesteld.

— Een particuliere brief uit Londen van den 20sten meldt, dat de ministers reeds vier malen in kabinetsraad zijn vergaderd geweest om te beraadslagen over de troonrede. Men beweert, dat er een volslagen gemis van overeenstemming tusschen de leden van het ministerie bestaat, omtrent de door de koningin te voeren taal ten aanzien van het Fransch gouvernement.

BELGIE.

Brussel, 22 jan. De minister van oorlog heeft besloten, dat voortaan voor de Belgische armee geene andere vuurwapenen zullen worden vervaardigd, dan met *perussie-sloten.*

Brussel, 23 jan. De kamer der vertegenwoordigers heeft gisteren het budget van financiën in zijn geheel behandeld, en al de artikelen, behoudens eenige geringe vermindering, aangenomen, bijna zonder beraadslaging. De heer *Doignon* heeft zich uitsluitend bezig gehouden met de algemeene maatschappij. De minister van financiën heeft hem op alle punten geantwoord, verklarende, dat de verschillen onderworpen waren aan eene diplomatische conferencie. De heer *Doignon* bleef bij zijne tegenwerpingen volharden, en verzocht de inbrenging van een rapport. De heer *Dechamps* behandelde dezelfde vraagpunten. De minister van binnenlandsche zaken, na te hebben doen opmerken, dat de aangevalen acten anterior waren aan de vorming van het tegenwoordig ministerie, voegde er bij: Al wat ik zeggen kan, is de vraagpunten betrekkelijk de uitvoering van het traaktaat, en die betrekkelijk de verschillen, tusschen de algemeene maatschappij en het syndicaat, of liever tusschen het Nederlandsche gouvernement en de algemeene maatschappij, zoo mede alle punten, welke voor de regibanken zijn gedragt, ten gevolge van vroegere acten, — alle deze vraagstukken zijn op dit oogenblik het onderwerp van conferenciën, welke loop, tot dus verre, ons vertrouwen moet inboezemen op eene voor alle belangen gunstige beslissing.

Binnenlandsche bezigten.

's Gravenhage, 22 jan. Z. M. heeft, bij besluit van den 30sten december, een door den gouverneur der provincie Gelderland opgeworpen conflict gehandhaafd. Hetzelve was door dezen gouverneur opgeworpen in zekere rechtsgeding bij de regtbank van eersten aanleg te Nijmegen, later bij de arrondissement regtbank aldaar aanhangig, tusschen *M. F. A. Boesses*, ontvanger der dijk- en polderlasten van het amt Maas en Waal, geëposeerde, en *Z. Smits*, polder-gecommitteerde der geëride van Leeuwen. Z. M. heeft, handhavende het opgeworpen conflict, verklaard, dat bovengemelde zaak niet behoort tot de kennisneming van den regter, maar administratief moet worden afgeleand. Dit besluit is genomen uit aanmerking, dat de zaak, tusschen voornemde partij aanhangig, ten onderwerp heeft de invordering der besteding-penningen van zekere dijkwerk, door den hoogendijkmeester van het amt van Maas en Waal bij behoort geadvandeering, aan den dorpspolder van Leeuwen opgelegd, en dat die vordering wordt vervolgd bij wege van parate executie, ten gevolge van een door den districts-commissaris van Boinneforwaard uitgevaardigd dwangbevel; dat het geding, door den opposant aangelegd, de strekking heeft om te betwisten en aan het oordeel des burgerlijken regters te onderwerpen, de wettigheid en bestaanbaarheid van de verschillende administratieve acten en handelingen, welke den grondslag der vordering uitmaken, en dat mitsdien de regterlijke magt niet bevoegd is om over zoodanige beweringen regt te spreken; en dat wijders, ten gevolge van de hierboven aangehaalde verordeningen, de regterlijke magt van de kennisneming over verkeerdelijk of ten ourege aangewende parate executie is nitgesloten, en dat de beoordeeling daarvan aan het administratief gezag is opgedragen.

— Aan de hervormde gemeenten te Setten en Andelst, te Amstelveen, te Merden, te Gumen, te Ganthuizen en te Zundert zijn rijkssubsidien verleend tot herstel van hare kerkgebouwen, en aan die te Asten tot het behoorlijk instellen en herstellen van een huis voor eene pastoorij.

— Bij eene circulaire aanschrijving zijn de respectieve gouverneurs verzocht, om orders te stellen, dat ook de ontvangers der registratie en bewaarders van de hypotheeken en het kadaster geene percentloonen in rekening brengen over dit jaar, wegens de opbrengst van de verhoogde opcenten op de regten van registratie, griffie en hypotheek.

's Gravenhage, 23 jan. Ingevolge eene aanschrijving van den heer directeur-generaal van oorlog, d.d. 19 januari, worden de chefs der korpsen verzocht, de ouders of voogden der bij de korpsen dienende volontairs, dingende naar den rang van officier, bekend te maken, niet alleen met het geringe vooruitzicht, dat er voor hunne kinderen of pupillen bestaat, om, ook met den besten aanleg en de meeste vlijt, die vruchten te trekken van het doel, waarmede zij bij het leger in dienst zijn getreden, maar ook dat het hun wordt overgelaten hun eene andere bestemming te geven. Te gelijk worden de heere chefs gemagtigd, dadelijk ontslag te verleenen aan zulke jongelieden, voor wien, door hunne ouders of voogden, ontslag mogt aangevraagd worden; terwijl degenen, die hun verlangen mogten te kunnen geven, om als gewoon vrijwilliger in dienst te blijven, uit hunne tegenwoordige positie op de stamböeken zullen worden geroyeerd en vervolgens naar hunne verdiensten en zonder prejudice van de overige daarop regt hebbende sujetten van het korps, bij voorkomende vacaturen, tot den effectiven graad van korporaal of onder-officier, met de daaraan verbonden soldij, zullen worden bevorderd. In geenen deele worden echter, volgens eene nadere aanschrijving, gemelde volontairs gedwongen de paspoort te nemen, en wordt er in het geheel geen gewag gemaakt, dat de lessen voor hen zullen gestaakt worden.

's Gravenhage, 24 jan. Op 10. januari jl. bestond de Nederlandsche marine uit 2 schepen van 84 stukken (*de Zeeuw en Neptunus*); 6 van 74 (*Waterloo, Kortenaar, Jupiter, Tromp, de Ruitter en Piet Hein*); 2 van 60 (*de Waal en de Doggersbank*), 1 van 54 (*de Rijn*); 12 van 44 (*de Amstel, de Schelde, de Sambre, de Maas, Bellona, Palembang, Jason, de Zaan, Ceres, de IJssel, de Lek en Holland*); 5 van 32, (*Euridice, Kenau Hasselaar, Maria Reigersbergen, Juno en Argo*); 11 van 28 (*Rotterdam, geraseerd fregat; de Rupel, geraseerd fregat; de Dolfijn, de Triton, Atalante, Nehalennia, Hippomenes, Ajax, Boreas en Castor*); 1 van 26 (*Medusa*); 2 van 22 (*Pallas, de Heldin*); 1 van 20 (*Amphitrite, geraseerd korvet*), 12 van 18 (*de Kempphaan, de Panter, de Echo, de Pegasus, de Meermin, Merkuur, Venus, de Koerier, de Zwaluw, de Haai, de Lynx, de Sperwer*); 5 van 14 (*de Vliegende Fisch, de Postiljon, de Snelheid, de Arend en de Pijl*); 1 van 12 (*de Windhond*); 3 van 8 (*de Gier, de Pelikaan en de Brak*); 1 instructievaartuig van 12 stukken (*de Urania*); 9 stoomschepen, waarvan 1, *de Cerberus*, van 8 en de overige van 7 stukken, als *Curacao, Phoenix, de Etna, de Hekla, de Bromo, de Merapie, Cycloop en de Vesuvius*; 3 transportschepen, *de Dordrecht, de Merwede, Prins Willem Frederik Hendrik*; 10 gaffel-kanonneerbooten à 1 mortier en 3 stukken; 34 gaffel-kanonneerbooten, groot model, waarvan 7 in dienst; 46 idem, klein model, waarvan 16 in dienst, en 15 roei-kanonneerbooten.

Van deze schepen zijn in dienst: 1 van 54 stukken, 4 van 44, 3 van 32, 6 van 28, 1 van 20, 6 van 18, 3 van 14, 3 van 8, het instructie-vaartuig, 5 stoomschepen, 3 transportschepen, 7 gaffel-kanonneerbooten, groot model, 16 idem, klein model.

In aanbouw zijn nog: te Amsterdam 2 van 74, *Tromp en Piet Hein*; 1 van 60, *de Doggersbank*; 2 van 44, *de Lek en Holland*; 1 van 26, *Medusa*, en 1 van 14, *de Pijl*.

Te Rotterdam: 1 van 22, *de Pallas*; 1 van 18, *de Haai*; 3 stoomschepen van 7, *de Bromo, de Merapie en de Vesuvius*; en

Te Vlissingen: 1 van 74, *de Ruitter*; 1 van 22, *de Heldin*; 2 van 18, *de Lynx en de Sperwer*, en 1 stoomschip van 7, *Cycloop*.

De militaire koloniale marine in de Oostindien bestaat uit de volgende schepen en vaartuigen: het wachtschip van *Speijk*, van 18 stukken; de brikken *Nautilus* en *Sierra*, ieder van 16; 11 schoeners, waarvan 8 van 14, *Circe, Daphne, Sireen, Pilades, Janus, Argo, Kameleon, Krokodil*; 1 van 10, *Castor*; 1 van 5, *Egmond*; 1 van 4, *Sylph*; 2 ijzeren stoomschepen, elk van 11, als *Hekla en Etna*; 5 roei-kanonneerbooten, n°. 8 van 7 stukken, n°. 9 van 7, n°. 10 van 7, n°. 14 van 6 en n°. 15 van 6 stukken.

— Uit het *Weekblad van het Regt* verneemt men dat op aanstaanden vrijdag, 29 dezer, voor het provinciaal hof van Holland zal te regt staan zekere *Gijsbert van Dijk*, beschuldigd van moedwilligen doodslag. Volgens de acte van beschuldiging zou de beschuldigde, in den avond van 15 november laatstleden beschouwen te huis gekomen zijnde, zijn eigen kind, nog slechts elf maanden oud, uit de wieg hebben genomen, en door deszelfs geschreeuw verstoord, aan hetzelfde een paar hardeslagen gegeven hebben aan de linkerzijde van het hoofd, ten gevolge waarvan het kind den volgenden avond zou zijn gestorven.

Rotterdam, 23 jan. Heden is alhier voor de stad aangekomen het Engelsche stoomschip *Ocean*, kapitein *J. Fife*, van Londen, die woensdag e. k. van hier weder naar Londen vertrekt; men mag alzoo veronderstellen dat de geregelde dienst der Maasstoombooten tusschen deze plaats en Londen weder voortgang hebben zal.

Arnhem, 25 jan. Ten gevolge van den ijsgang en de overstromingen, die hier en daar plaats hebben, is de Duitsche post voortdurend achterlijk. De berichten van den Rijn luiden voor sommige streken zeer treurig; verscheidene dorpen en gedeelten van steden staan onder water. Zoo meldt uit Dusseldorp de *Dusseldorfer Zeitung* dat den 20sten de straten dier stad, die nabij den Rijn gelegen zijn, reeds sedert twee dagen gedeeltelijk onder water stonden. Volgens de *Elberfelder Zeitung* waren Ruhr en Lippe ver uit hare oevers getreden; bij Lippstadt en Herford waren bruggen weggespoeld, zoodat de overgang voor de posten met grote bezwaren verbonden was. Bij Muiden was de geheele straatweg vernield, zoodat zij volstrekt niet meer kon worden bereiden. Te St. Goar vaart men, luidens de *Rhein- und Mosel-Zeitung*, met bootjes door de stad.

Mengelwerk.

Hoe de heer DE BORDES de vrijheid van spreken en schrijven verstaat.

(Ingezonden.)

Een ieder kent de conclusiën van den heer DE BORDES in de zaak der *Arnhemse Courant* en welken uitbreidenden zin Zijn Ed. meende te moeten geven aan artikel 367 van het *Code Pénal*; 's mans advies in de zaak van ROMAN is niet minder bekend. Het is onbegrijpelijk hoe iemand, zoo tastbaar tegen de wet aan, eene middenweg heeft kunnen inslaan, waardoor een paar onwettige besluiten werden ontzien, als Zijn Ed. in die zaak, naar het oordeel van velen, heeft gedaan.

Gelukkig heeft de Hooge Raad noch in de eene, noch in de andere zaak de meening van zijnen procureur-generaal gevolgd.

Boven deze beide schitterende adviezen, welke niet zijn gevolgd, blinkt uit de conclusie in de zaak van den *Tolk der Vrijheid*. Indien de stellingen van den procureur-generaal opgaan, dan is het niet alleen met de vrijheid van schrijven, maar ook met de vrijheid van spreken gedaan, en kan de justitie eenen rijken buit voor de correctionele regibanken op alle publieke plaatsen opdoen. — Al aanstonds stelt de procureur-generaal de uitdrukking van *haat en smaad* op eene lijn, en, om dat goed te maken, wordt er een tot nog toe in de strafwetten onbekend woord uitgedacht, het woord van *verguizen* of verguizing. — Mijnheer DE BORDES, zoo ver is het nog niet gekomen, dat er geschreven staat, dat men den koning en de leden van zijn huis moet lief hebben op straf van vijf jaren gevangenis; neen, die zoo veel kwaad gesticht hebbende wet van 1830, welke nu hier in 1841 nog wordt misbruikt, heeft niet gestraft hem die zegt, den koning, zijn geslacht of het koningschap te haten; dergelijke wet zoude gruwelijk en dom tevens zijn. — Neen, mijnheer DE BORDES, de wet, zoo ellendig als zij is, spreekt van hoon, smaad, belediging; en nu kan men achten, wat men haat, *virtus in hoste laudanda*; en toch heeft niemand, wat ons ook geleerd zij, zijnen vijand lief. — Maar hier is gezegd: »weg met den koning,» op een kermis-avond, in eene waterkaan; ten aanhoore van anderen! en dat is verguizing; maar veranderen door deze omstandigheden de woorden van beteekenis? ligt er daarom iets anders in, dan de uitdrukking van afkeer? en, is dat niet hoon, smaad of belediging? — Er zijn mannen in onzen staat, van wien zeer velen den hoogst mogelijken afkeer hebben en wien ook niemand zijne achting ontzegt; onder dat getal behoort eenige publicist, die den moed had de waarheid te zeggen in eenen tijd van leugen en bedrog. De heer DE BORDES maakt door het woord *verguizing* eenen overgang van haat tot smaad, en redeneert aldus: openbare uitdrukking van afkeer is verguizing, ver-

guizing is soms loon of smaad; derhalve is uitdrukking van afkeer, loon of smaad. — Dat de heer DE BORDES dergelijke logica bezigde in de Tweede Kamer, waar men gewoon is tegen te spreken en voor te stemmen, dat laat zich begrijpen; maar dezelve bij de regtbanken over te brengen, — gaat niet aan.

Mijnheer DE BORDES, ook de adviezen van het openbaar ministerie kunnen ter toets worden gebracht, zoo lang alle vrijheid nog niet zal zijn verbannen; en wij gaan dus voort uwe stellingen te onderzoeken.

Zijn Edel Hoog Achtbare of Hoog Edel Achtbare, — want het is mij niet gegeven, al die titels, ons sedert 1814 geschonken, te onthouden, — heeft ook nog beweerd, dat de regering is de koning, immers hier, waar het gold eene koninklijke boodschap aan de Kamer, te weten: het landsvaderlijk stuk, geleidende de vijf ontwerpen.

Maar, mijnheer DE BORDES, waarvandaan haalt gij toch die stelling? Zijn de besluiten ook geene koninklijke besluiten? En toch heeft de Hoogen Raad ze in de zaak van ROMAN in den wind geslagen. Zoude dat ook niet zijn verguizen, en de Hooge Raad niet verdiend hebben, dat op denzelfden de wet van 1830 werd toegepast? Met de logica der quasi-vertegenwoordiging kan men er wel toe komen.

De regering, dat is de koning, als de zaak heet koninklijk misschien, zoo als de bibliotheek, de schouwburg, de hofleveranciers, de kamerjagers en gochelaars, of is het soms, omdat onder de boodschap staat, WILLEM, zoo als dit staat onder elk besluit, ook dat waarbij een kamer-bewaarder wordt aangeseld. — Op mijn woord, mijnheer DE BORDES, gij dwaalt, maar zijt een cordaat en onaf hankelijk man en hebt tot leus: *je donne mon avis et ne rends pas des services*, want gij doet den koning, die was en die is, de hoogst mogelijke ondiens, door te stellen, de regering, dat is de koning, — ten minste als het geldt voordragten van wetten en boodschappen ten geleide; — want er wordt er geen eene gedaan, of er zijn meer lieden, dan al de gevangenen te zamen kunnen bevatten, die er op schelden; soms zelfs maakt het geheel laud *chorus*, tot de ontvangers toe, omdat zij geene percenten trekken van de opcenten, die niemand gaarne betaalt. — Hoor, mijnheer de procureur-generaal, ik ben maar een sukkel, niet op het spionieren afgerigt, maar ik neem aan, om u te leveren per dag voor elke correctionele regtbank een paar dozijn monsters, welke de regering, dat is (let wel, dat het voor uwe rekening is, want ik zeg dat hij het niet is), dat is den koning, zullen hebben gemaakt, en die dan maar netjes voor vijf jaren naar de gevangenis moeten dansen, en als ze dan daar slecht verdragen krijgen; zullen ze zich wel wachten om, op de regering te schelden, want dan zit men ze maar weder met de wet van 1830 op het lijf; het zal u echter niet moeten verwonderen, als er soms onder al die dozijnen ook een enkele procureur-generaal loopt; er zijn menschen, die zich soms zoo onvoorzigtig kunnen uitlaten!

Ik zoude niet eindigen, indien ik al de wonderlijke zaken moest ophalen, welke ik bij die conclusie heb gehoord; te beveren, dat eene wet niet verbindend is, dat is dezelve *aanranden*; te verhalen en te hekelen wat openbaar door eenen ambtenaar in zijne functien is gedaan, daarvan moet authentiek bewijs worden bijgebracht, even alsof het niet lag in het *factum* zelve, in de *executie* van eenen huisvader voor het schoolgeld zijner kinderen door het gezag; wie hoorde het immer? Ik moest alweder hooren, dat *paroles* ook schriften zijn en hetgeen mij deed verstijven, dat de drukkers met de schrijvers aansprakelijk zijn. — Hoe mijnheer DE BORDES! gij wilt een stelsel aannemen, dat leidt tot het straffen der onschuldigen en het vrij laten der schuldigen! Want welk belang heeft de drukker om den schrijver te noemen, als hij toch met hem wordt gestraft? Weet gij wel, mijnheer, dat het juist aan het stelsel door het *hoog gerechtshof* te 's Gravenhage (praeside de baron VAN HUGENPOTH TOT AARD) te danken is, dat de drukkers zoo gematigd is gebleven. — Die schrijft, weet dat de drukker bijna verplicht kan worden den schrijver bekend te maken, en hij betoogelt zich; maar zoo gij den drukker straft, zal deze gereedelijk de conditie onderschrijven, om den schrijver niet te noemen, en men zal krijgen *drukkertjes*, die, om een stuk brood, dat vrij seuaars wordt, te verdienen, er de gevangenis aan zullen wagen; het grootste *schandaal* zal die arme drommels het best zijn, omdat het het meeste opbrengt: waarlijk ook hier mag ik zeggen, *vous donnez des avis et ne rendez pas de service*.

Intusschen is de zaak te ernstig, om ze spottende te eindigen; indien dergelijke stelsels opgaan als door den procureur-generaal bij den Hoogen Raad worden verdedigd, dan is het; — ik meende te schrijven, met onze vrijheid gedaan; maar zeg, meer naar waarheid, want men zal zich aan zulke stellingen niet onderwerpen, — DAN IS DE BUST VAN HET LAND IN GEVAAR GEBRAGT.

De Hemel geve den Hoogen Raad wijsheid en bij gevolg een bezadigd oordeel; alle die ellendige drukkerproposen leiden tot niets, dan om het kwaad dat is en men zoude willen verduisteren, erger te maken dan het is. — De natie is vatbaar voor overtuiging, maar gruwet voor de bestraffing van schrijvers die, met een weinig meer beleid, straffeloos tienmaal meer hadden kunnen zeggen; waarlijk het is een slecht middel DE REGERING met het *Code Pénal* tegen woorden te verdedigen,

Aan den heer dijkgraaf van Tielerwaard E. W. VAN DAM VAN ISSELT.

(Door den schrijver van het bericht uit Tiel, voorkomende in de Arnhemse Courant van 20 jan. n. 13.)

Het doet mij ten hoogste leed, dat U Edel Gestr. mijn schrijven uit Tiel, over het losgaan der rivier (zie *Arnhemse Courant* van 11. woensdag) heeft beantwoord. Ik had dit maar zoo heen geschreven, omdat ik meende, dat alles niet zeer tijdig en extra accuraat zich had toegedragen, en dacht, als geërde hietoe even zoo gerechtigd te zijn als U Ed. Gestr., als gij de ministers een veeg uit de pan geeft; het werk dat men ruim betaalt, mag men beoordeelen.

Nu diende ik er op te antwoorden, niet omdat ik wil tegenspreken, dat alles, wat ik gezegd heb gelogen is: dat zal wel zoo zijn; want U Ed. Gestr. zegt dit zoo bot af en stellig; maar om U Ed. Gestr. te doen zien, dat ik alleen in commissie gelogen heb. — Dat de leden van den dijkstoel het zesmaal schieten van ons niet te Menteren, of Geldermalsen of Tuyl gehoord hebben, dat laat zich ligt begrijpen omdat de wind hiertoe niet goed was. Dat er dijkpalen geweest zijn, dat kan zeer wel wezen, schoon ik ze te 4 uren niet gezien heb, en toen van de wacht hoorde, dat de enkele palen, die er nog van den polder (niet van den dijkstoel) waren, reeds door haar gebruikt waren en zij nu geene horden meer konden zetten; schoon ik-zelf gehoord heb, dat de heer ingenieur RIJSE den raad gaf, om palen van den naasten post te laten halen; schoon ik toen hiertoe last heb hooren geven en de kar heb zien vertrekken en terug heb zien komen, met ongeschierpte palen, dus op dit oogenblik, naar mijn inzien, zoo goed als geen palen. Dat gedurende dit alles de wachten overal uitgezet waren en de heemraden op hunnen post, dat geloof ik nu ook, omdat U. Ed. Gestr. het zegt: — schoon ik te zeven uren, dus reeds zes uren nadat de rivier van tijd tot tijd drijvende was, en nu geregeld in beweging, van onze wacht vernam, dat men wel sedert des morgens geregeld boden van Ochten en hoojer op kreeg, doch nog geen bericht hoegenaamd van beneden had, dan door onzen ingenieur RIJSE van zijn collega te Tuyl. Het kan dus zeer wel zijn, dat deze berichten niet noodig gekeurd zijn of niet in het plan van defensie lagen, terwijl echter de wachten uitgezet en de heemraden op hunnen post waren. En dat onze nood-heemraad in den nacht zou aangekomen zijn, heb ik nader onderzocht en ook al bevonden, dat gelogen was; want, volgens echte berichten, is hij des avonds ten half twaalf ure reeds aangekomen, — dus heb ik dit ook al, doch in commissie, gelogen. In ééne zaak kan ik mij echter met U Ed. Gestr. niet meer vereenigen, namelijk dat de rivier, op het onverwachts los is gegaan; want te Ochten, was zij reeds zeer vroeg in den morgen in beweging geweest en was dit, volgens oude gewoonte, dus spoedig ook hier te verwachten. Ik wil dan gaarne erkennen, dat alles, wat ik gezegd heb, verkeerd zal gezien of gehoord zijn, en bedank dan ook de heeren heemraden, nood-heemraden en buitengewone heemraden voor hunne getrouwe diensten; want als het dijkcollegie over zich zelf te vrede is, moeten het de geërden ook zijn. Hoe gelukkig!!

Advertentien.

Heden beviel van eenen Zoon, Vrouwe F. C. W. STORK, geliefde Echtgenoot van
MEXOP,
den 20sten Januarij 1841. A. GAJMANS.

§ 55 HET GEMEENTE-BESTUUR
+ VAN APELDOORN EN HET KOL-
+ LEGIE VAN KERKVOGDE
DER HERVORMDEN aldaar, brengen met
dezen ter kennis van de belanghebbenden, dat, op
Maandag den 1sten Februarij 1841, des voormiddags
om elf uur, ten Raadhuis der Gemeente, zal worden
overgegaan tot den publieken VERKOOP, VOOR
AFBRAAK VAN DE OUDEN TOREN
EN HET OUDE KERKGEBOUW, te
Apeeldoorn, benevens van de KLOKKEN EN
HET UURWERK.

Conditien en Voorwaarden zullen elken morgen, Zon- en Feestdagen uitgezonderd, van elf tot een uur, op het Gemeente-Huister visie liggen; kunnende een ieder zich, ter bekoming van nadere inlichtingen, bij den Heer Opziener der Gebouwen en Wegen vervoegen

VERKOOPING

VAN

LANDBOUW-WERKTUIGEN EN VEE.

Op den Huize *Wildenborch*, bij *Vorden*, zal, op den 15den Februarij eerstkomende, in het openbaar worden verkocht, vier PAARDEN, negentien stuks HOORNVEE, eene EZELIN, vier BOEREN-WAGENS, een aantal KARREREN, PLOEGEN en EGGEN van verschillenden vorm; MELK-GEREEDSCHAP, PAARDEN-, OSSEN- en EZELS-TUIGEN, RIJTUIGEN, enz., alles in den best onderhouden toestand; en verder een aanzienlijke voorraad HOOI, STROO en AARDAPPELEN.

+ § + Degenen, die iets verschuldigd zijn aan of te vorderen hebben van wijlen de Eerhebden + THOMAS KOOIJ, in leven Beurtschipper van *Arnhem* op 's Hage, en MAGDALENA BUDDINGH, gewoonde hebbende en overleden te *Arnhem*, gelieven daarvan opgave of betaling te doen ten Kantore van Mr. G. VAN ECK, Notaris te *Arnhem*.

BELANGRIJK POSTWAGEN-BERIGT.

De Ondergeteekende Ondernemers berigten het geerde publiek, dat hunne dienst tusschen *Zutphen* en *Amsterdam*, met de *Embranchementen*, te rekenen van den eersten Februarij aanstaande, zal vertrekken als volgt:

Van <i>Zutphen</i> 's morgens ten 7 ure 30 minuten.
» <i>Doesborgh</i> » » 8 »
» <i>Arnhem</i> » » 10 » 15 »
» <i>Nijmegen</i> » » 9 » 30 »
» <i>Tiel</i> » » 11 »
» <i>Utrecht</i> 's namiddags » 4 »

om te *Amsterdam*, als naar gewoonte, des avonds ten 7 ure 30 minuten aan te komen.

Van *Amsterdam* naar *Zutphen* blijft het vertrek voorloopig nog bepaald op 's morgens ten 7 ure.

Deze Dienst staat te *Zutphen* in verband met de Dienst, die op Dingsdag, Vrijdag en Zondag, des morgens ten 3 ure 30 minuten, van *Groenlo* afrijdt, na aankomst van de Koninklijk-Prussische Postwagen van *Berlijn* en *Munster* over *Coesfeld* en *Vreden*, terwijl die op Maandag, Donderdag en Zaterdag, des avonds na het aankomen van den Wagen van *Amsterdam*, uit *Zutphen* naar *Groenlo* vertrekt en over *Vreden* en *Coesfeld* naar *Munster*, *Berlijn*, enz. wordt voortgezet.

Te *Nijmegen* staat de Dienst in directe correspondentie op *Kleef*, van waar voortaan dagelijks een Wagen over *Xanten* en een Wagen over *Gelder* naar geheel *Duitschland* vertrekt, op welken de vrachtprijzen door de Prussische Post-administratie aanmerkelijk zijn verminderd.

Nog zal op voorschreven tijdstip, 1 Februarij, eene nieuwe Dienst worden in werking gebracht van *Arnhem* naar *Zutphen*, *Deventer*, *Zwolle*, vice versa, die des namiddags ten 3 ure 30 minuten van *Arnhem* zal afrijden en in verband zal staan met de Dienst naar en van 's *Hertogenbosch* en verder *Noord-Holland*.

Het vertrek der Dienst van *Deventer* over *Zutphen*, *Arnhem* en *Nijmegen* naar *Noord-Brabant*, blijft bepaald op 's morgens ten 4 ure 30 minuten van *Deventer*, en ten 6 ure van *Zutphen*.

D. ARIENS.

Théâtre Français.

MERCREDI 28 JANVIER 1841:

Diplomes et Cartes d'Abonnement Suspendus.

LA PREMIERE ET SEULE REPRESENTATION DE

Christine à Fontainebleau,

Pièce historique en deux actes en en vers,
par Mr. ALEXANDRE DUMAS.

LE SPECTACLE SERA TERMINÉ PAR

LA PREMIERE REPRESENTATION DE
LES LETTRES DU MARI

ou

LE ROMAN INTIME.

Comédie en un acte et en prose de Mr. SCARRON.

On commencera à 7 heures.

Waterhoogte te Arnhem

Den 24 Jan. 5 El 5 Palm 8 Duim; gew. 0 Duim; gev. 20 D.
Den 25 Jan. 5 El 1 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 49 D.

Boursbericht.

Effecten-Societeit ten 4½ ure.
Zondag 24 Januari.

Certificaten werkelijke schuld 2½ pCt 50½. Oostindische leening 5 pCt. 94½. Handelmaatschappij 4½ pCt. 160½. 1/2, 5/8, 3/4, 7/8, 3/2. Ardoins 5 pCt. 22½. 1/2, 3/4, 1 1/2. Coupons 5 pCt. 20½, 1/2, 20. Russen 1840 4 pCt. 87½.

Van de binnelandse fondsen vertoonde er zich heden meerder kooplust in de aandeelen handelmaatschappij, waardoor derzelver prijs, bij eenige affaire, van 160½ tot 160½ steeg. De andere, bij weinig handel, onveranderd.

De koers der Ardoins van Antwerpen tegen verwachting lager komende, konden zij zich alhier op hunnen prijs van gisteren niet handhaven, en gingen, bij eenigen doch niet belangrijken handel, terug tot 22½, 3/4; ook de coupons waren meer aangeboden en daalden tot 20.

- Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.